

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

5 czerwca

№ 43.

Rok 1936.

TREŚĆ:

KONWENCJA KONSULARNA

- Poz.:** 317—między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Włoch podpisana w Rzymie dnia 10 lipca 1935 r. 719
318—Oświadczenie rządowe z dnia 19 maja 1936 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji konsularnej między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Włoch, podpisanej w Rzymie dnia 10 lipca 1935 r. 735

DODATKOWY TRAKTAT EKSTRADYCYJNY

- Poz.:** 319—podpisany w Warszawie dnia 5 kwietnia 1935 r. do traktatu Ekstradycyjnego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Warszawie dnia 22 listopada 1927 r. 735
320—Oświadczenie rządowe z dnia 19 maja 1936 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych podpisanego w Warszawie dnia 5 kwietnia 1935 r. dodatkowego traktatu Ekstradycyjnego do traktatu Ekstradycyjnego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi, podpisanego w Warszawie dnia 22 listopada 1927 r. 737

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

- Poz.:** 321—Przemysłu i Handlu z dnia 26 maja 1936 r. o zezwoleniu przetwórciom bekonów na stosowanie wag z podziałkami, wywzorcowanymi w jednostkach miar systemu angielskiego. 737

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- Poz.:** 322—z dnia 7 maja 1936 r. w sprawie złożenia przez Austrię dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o polepszeniu losu rannych i chorych w armiach czynnych, z dnia 27 lipca 1929 r. 738
323—z dnia 7 maja 1936 r. w sprawie złożenia przez Austrię dokumentu ratyfikacyjnego konwencji, dotyczącej traktowania jeńców wojennych, z dnia 27 lipca 1929 r. 738
324—z dnia 7 maja 1936 r. w sprawie przystąpienia Chili do konwencji międzynarodowej o zakazie używania białego (żółtego) fosforu przy wyrobie zapalek, z dnia 26 września 1906 r. 738

317.

KONWENCJA KONSULARNA

między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Włoch podpisana w Rzymie dnia 10 lipca 1935 r.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
M Y, I G N A C Y M O Ś C I C K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dziesiątego lipca tysiąc dziewięćset trzydziestego piątego roku podpisana została w Rzymie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Włoch konwencja konsularna o następującem brzmieniu dosłownem:

Przekład.

KONWENCJA KONSULARNA

między Rzeczpospolitą Polską oraz Królestwem
Włoch.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
i JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL WŁOCH,

postanowiwszy zawrzeć Konwencję Konsularną, mianowali w tym celu swymi pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

J. E. Dr. Alfreda WYSOCKIEGO, Ambasadora Rzeczypospolitej Polskiej w Rzymie;

Jego Królewska Mość Król Włoch:

J. E. Kawalera Benito MUSSOLINI, Szefa Rządu, Pierwszego Ministra, Sekretarza Stanu, Ministra Spraw Zagranicznych,

k którzy, uznawszy swe pełnomocnictwa za sporządzone w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Rozdział pierwszy.**Funkcjonariusze Konsularni.****Artykuł pierwszy.**

1. Każda z Wysokich Układających się Stron władna będzie mianować Konsulów Generalnych, Konsulów, Wicekonsulów lub Agentów Konsularnych w portach, miastach i innych miejscowościach drugiej Strony.

2. Wysokie Układające się Strony zastrzegają sobie jednak prawo wskazania miejscowości, w którychby urzędowanie konsulatów już ustanowionych, lub mających być ustanowionemi im nie odpowiadało; rozumie się, że zastrzeżenie to nie będzie mogło być stosowane przez jedną z Wysokich Stron wobec drugiej, jeżeli nie będzie również stosowane wobec wszystkich innych Państw.

3. Wszędzie, gdzie w niniejszej Konwencji jest mowa o „Konsulu”, rozumie się przez to Konsulów Generalnych, Konsulów i Wicekonsulów; tak samo tam, gdzie jest mowa o „Konsulacie”, rozumie się przez to Konsulaty Generalne, Konsulaty i Wicekonsulaty.

Artykuł 2.

1. Konsulowie będą wzajemnie przyjęci i uznani zgodnie z zasadami i formalnościami, obowiązującymi w Państwie przyjmującym, po przedstawieniu listów komisyjnych.

2. Równocześnie z przedstawieniem listów komisyjnych będzie wskazany okrąg konsularny; wszelka późniejsza zmiana dotycząca tego okręgu będzie komunikowana Ministerstwu Spraw Zagranicznych drugiej Wysokiej Umawiającej się Strony.

CONVENTION CONSULAIRE

entre la République de Pologne et le Royaume
d'Italie.

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE
DE POLOGNE

et

SA MAJESTÉ LE ROI D'ITALIE,

ayant résolu de conclure une Convention consulaire, ont nommé à cet effet, pour leurs Plénipotentiaires:

Le Président de la République de Pologne:

S. E. le dr. Alfred WYSOCKI, Ambassadeur de la République de Pologne à Rome;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

S. E. le Chevalier Benito MUSSOLINI, Chef du Gouvernement, Premier Ministre Secrétaire d'Etat, Ministre des Affaires Étrangères;

lesquels, ayant reconnus leurs pleins pouvoirs en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Chapitre Premier.**Fonctionnaires Consulaires.****Article Premier.**

1.—Chacune des Hautes Parties contractantes aura la faculté de nommer des Consuls Généraux, des Consuls, des Vice-Consuls ou des Agents Consulaires dans les ports, villes et autres localités de l'autre Partie.

2.—Les Hautes Parties contractantes se réservent, toutefois, le droit de désigner les localités où le fonctionnement des Consulats déjà établis ou à établir ne leur conviendra pas; il est entendu que cette faculté na pourra être exercée par une des Hautes Parties contractantes à l'égard de l'autre sans être exercée également à l'égard de tous les autres Etats.

3.—Partout où, dans la présente Convention, il est question de „Consul” on entend par là les Consuls Généraux, les Consuls et les Vice-Consuls; de même où il est question de „Consulat” on entend par là les Consulats Généraux, les Consulats et les Vice-Consulats.

Art. 2.

1.—Les Consuls seront réciproquement admis et reconnus selon les règles et formalités en usage dans le Pays de résidence après avoir présenté leurs lettres de provision.

2.—Au moment de la présentation des lettres de provision sera indiquée la circonscription du Consul; tout changement ultérieur relatif à cette circonscription sera communiqué au Ministère des Affaires Étrangères de l'autre Haute Partie contractante.

3. Exequatur do swobodnego wykonywania czynności będzie udzielone Konsulom bezzwłocznie i bez opłat, a z chwilą udzielenia tego exequatur właściwe władze ich okręgów konsularnych powezmą natychmiast zarządzenia, aby ułatwić im wykonywanie obowiązków służbowych i zapewnić im korzystanie z immunitetów i ulg, związanych z ich urzędem.

4. W wypadku nagłym Rząd Państwa przyjmującego będzie mógł na prośbę Rządu Państwa wysyłającego, uznać Konsula tymczasowo i dopuścić go do wykonywania powierzonych mu funkcji aż do chwili przedstawienia listów komisyjnych i udzielenia exequatur.

5. Przy pełnieniu czynności i wykonywaniu obowiązków urzędowych będzie zapewniona Konsulom ze strony władz Państwa przyjmującego jak najdalej idąca pomoc oraz jak najzyczliwsze poparcie.

Artykuł 3.

1. Konsulowie i Agenci Konsularni, podobnie jak i inni funkcjonariusze konsularni, mogą być urzędnikami zawodowymi lub honorowymi.

2. Konsulowie i inni funkcjonariusze konsularni zawodowi, powinni być zawsze obywatelami Państwa, które ich mianuje.

3. W wypadku, w którym funkcjonariuszem honorowym byłby obywatel Państwa, w którym ma on pełnić funkcje konsularne, Strona zamierzająca go mianować powinna w drodze dyplomatycznej uzyskać przed jego nominacją zgodę Rządu Państwa, którego jest on obywatelem.

Artykuł 4.

Konsulowie zawodowi będą mogli mianować Agentów Konsularnych w portach, miastach i innych miejscowościach swych okręgów konsularnych; Agenci ci otrzymają dekret wystawiony przez Konsula, który ich mianował. Będą oni wykonywali swe czynności pod jego kierownictwem i na jego odpowiedzialność i będą korzystali z przywilejów i immunitetów ustalonych niniejszą konwencją. Rozpoczną oni swe czynności dopiero po upoważnieniu Ministerstwa Spraw Zagranicznych Państwa ich siedziby.

Artykuł 5.

1. W razie przeszkody, nieobecności lub śmierci Konsula, wchodzący w skład Konsulatu funkcjonariusze konsularni będą dopuszczeni z samego prawa, w porządku ustalonym przez Państwo wysyłające, do tymczasowego wykonywania funkcji Konsula pod warunkiem, że nazwiska ich były podane uprzednio do wiadomości właściwych władz Państwa siedziby Konsulatu.

2. W czasie tymczasowego pełnienia czynności Konsula, będą oni z tego tytułu korzystali z praw, przywilejów, ulg i immunitetów przyznanych samemu Konsulowi.

3.—L'exequatur pour le libre exercice des fonctions sera délivré aux Consuls sans retard et sans frais, et, à partir de la délivrance dudit exequatur, les autorités compétentes de leurs circonscriptions consulaires prendront immédiatement les mesures nécessaires pour leur faciliter de s'acquitter des devoirs de leur charge et pour leur assurer la jouissance des immunités et exemptions qui y sont attachés.

4.—En cas d'urgence le Gouvernement du Pays de résidence pourra reconnaître, sur la requête du Gouvernement du Pays qui l'a nommé, le Consul à titre provisoire et l'admettre à exercer les fonctions qui lui sont confiées, jusqu'au moment de la présentation des lettres de provision et de la délivrance de l'exequatur.

5.—Dans l'exercice de leurs fonctions et dans l'accomplissement de missions officielles les Consuls seront assurés de trouver auprès de autorités du Pays de résidence le plus large concours et l'appui le plus bienveillant.

Art. 3.

1.—Les Consuls et les Agents Consulaires, ainsi que les autres fonctionnaires consulaires, pourront être fonctionnaires de carrière ou honoraires.

2.—Les Consuls et les autres fonctionnaires consulaires de carrière doivent être toujours ressortissants de l'Etat qui les a nommés.

3.—Au cas où le fonctionnaire honoraire serait ressortissant du Pays où il devra exercer les fonctions consulaires, la Partie qui veut le nommer devra, avant sa nomination, obtenir par voie diplomatique l'assentiment du Gouvernement du Pays, dont il est ressortissant.

Art. 4.

Les Consuls de carrière pourront nommer des Agents Consulaires dans les ports, villes et autres localités de leurs circonscriptions consulaires; ces Agents seront munis d'un brevet délivré par le Consul qui les a nommés. Ils exerceront leurs fonctions sous les ordres et sous la responsabilité de ce dernier, et jouiront de privilèges et immunités stipulés par la présente Convention. Ils n'entreront en fonctions qu'après l'approbation du Ministère des Affaires Étrangères de l'Etat de leur résidence.

Art. 5.

1.—En cas d'empêchement, d'absence ou de décès du Consul, les fonctionnaires consulaires du Consulat seront de plein droit admis, dans l'ordre prescrit par l'Etat qui les a nommés à exercer par interim les fonctions de Consul à condition que leurs noms aient été antérieurement portés à la connaissance des autorités compétentes de l'Etat de la résidence du Consul.

2.—Ils jouiront à ce titre, pendant l'exercice intérimaire des fonctions de Consul, des droits, privilèges, exemptions et immunités reconnus au titulaire.

Rozdział II.

Przywileje konsularne.

Artykuł 6.

1. Konsulowie i Agenci Konsularni będą mogli umieszczać w widocznym miejscu, nazewnątrz domu, w którym mieszczą się biura Konsulatu lub Agencji Konsularnej, herb Państwa, które reprezentują, z odpowiednim napisem w języku urzędowym ich Państwa, a w dniu uroczystości oficjalnych i w innych przypadkach, przewidzianych przez zwyczaj, wywieszać flagę Państwa wysyłającego na budynku, w którym znajdują się Konsulat lub Agencja Konsularna. Rozumie się, że te oznaki zewnętrzne nie mogą być w żadnym razie uważane jako ustanawiające prawo azylu.

2. Mogą oni również, z uwzględnieniem powyższego zastrzeżenia co do prawa azylu, umieszczać herb i wywieszać flagę Państwa wysyłającego na pojazdach i statkach, któremi będą się posługiwali przy wykonywaniu swych czynności urzędowych.

Artykuł 7.

1. Archiwa konsularne oraz wszelkie akty i przedmioty użytku urzędowego, będą zawsze nietykalne, i władze miejscowe nie będą mogły pod żadnym pozorem przeglądać lub zatrzymywać tych akt lub przedmiotów ani też należących do archiwów aktów, papierów i innych przedmiotów. Wymienione akta, papiery i przedmioty winny zawsze być oddzielone od dokumentów prywatnych oraz ksiąg i papierów dotyczących handlu i przemysłu, któremi mogliby się trudnić odnośni funkcjonariusze konsularni.

2. Jeżeli Konsul, Agent Konsularny lub inny funkcjonariusz konsularny jednej z Wysokich Układających się Stron, wezwany przez miejscową władzę do wydania lub okazania akt, papierów lub innych przedmiotów, należących do archiwów, odmówi uczynienia tego, władza wymieniona nie będzie mogła użyć w stosunku do niego żadnych środków przymusowych; wszelkie trudności wynikające z takich faktów powinny być załatwiane w drodze dyplomatycznej.

3. Korespondencja urzędowa Konsulatu lub Agencji Konsularnej oraz korespondencja do nich adresowana są zawsze nietykalne i władze nie mają prawa ani zatrzymywania ani przeglądania jej.

4. Konsulowie zawodowi mogą posługiwać się szyfrem w korespondencji swej z władzami swego Państwa, wliczając w to przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne, i mogą przyjmować i wysyłać kurjerów, zaopatrzonych w dokumenty, stwierdzające ich charakter.

Artykuł 8.

1. Ogół pomieszczeń biur urzędowych Konsulatu oraz lokale przeznaczone specjalnie dla prze-

Chapitre II.

Privilèges consulaires.

Art. 6.

1.—Les Consuls et les Agents Consulaires pourront placer, dans un endroit visible à l'extérieur de la maison où sont installés les bureaux du Consulat ou de l'Agence Consulaire, l'écusson du Pays qu'ils représentent, avec l'inscription relative dans la langue officielle de leur Etat et, aux jours de solennités officielles ainsi que dans d'autres circonstances d'usage, arborer, sur la maison où est installé le Consulat ou l'Agence Consulaire, le pavillon de l'Etat qui les a nommés. Il est bien entendu que ces marques extérieures ne pourront jamais être interprétées comme constituant un droit d'asile.

2.—Ils pourront également, compte tenu de la réserve précitée concernant le droit d'asile, placer l'écusson et arborer le pavillon de l'Etat, qui les a nommés, sur les voitures et bateaux qu'ils monteront dans l'exercice de leurs fonctions.

Art. 7.

1.—Les archives consulaires ainsi que tous les actes et tous les objets d'usage officiel seront inviolables en tout temps, et les autorités locales ne pourront, sous aucun prétexte, examiner ou retenir ces actes ou objets, non plus que les dossiers, papiers ou autres objets faisant partie des archives. Les dossiers, les papiers et les objets susmentionnés devront toujours être complètement séparés des documents privés et des livres ou papiers concernant le commerce et l'industrie que pourraient exercer les fonctionnaires consulaires respectifs.

2.—Si un Consul, un Agent Consulaire ou un autre fonctionnaire consulaire de l'une des deux Hautes Parties contractantes, requis par l'autorité locale à délivrer ou à montrer les dossiers, papiers ou autres objets faisant partie de ces archives, se refuse à le faire, l'autorité en question ne pourra recourir à aucune mesure coercitive à son égard; toutes les difficultés surgissant de ces faits devront être réglées par la voie diplomatique.

3.—La correspondance officielle du Consulat ou de l'Agence Consulaire ainsi que la correspondance qui leur est adressée, sont toujours inviolables, et les autorités n'ont pas le droit de les retenir ni de les examiner.

4.—Les Consuls de carrière dans leur correspondance avec les autorités de leur Etat, y compris les missions diplomatiques et les offices consulaires, peuvent se servir du chiffre, non moins que recevoir et envoyer des courriers, munis de documents attestant leur caractère.

Art. 8.

1.—L'ensemble de pièces à l'usage des bureaux pour le service officiel consulaire et les locaux

chowywania archiwów konsularnych — są zawsze nietykalne, i władze miejscowe nie mogą do nich wkraczać, z wyjątkiem przypadków, gdy chodzi o ujęcie osoby spowodu przestępstwa, które w myśl miejscowego ustawodawstwa karane jest, zależnie od przypadku, pozbawieniem wolności powyżej jednego roku. Jednakowoż w żadnym razie władze te nie będą mogły przeglądać lub zatrzymywać papierów i przedmiotów, które się tam znajdują, ani przedsiębrać rewizji.

2. Pomieszczenia i lokale Konsulatu przeznaczone do urzędowania oraz lokale przeznaczone do przechowywania archiwów konsularnych powinny być oddzielone od pomieszczeń, służących za prywatne mieszkanie funkcjonariusza konsularnego i nie mogą być przeznaczone do innych celów.

3. Lokale urzędowe Konsulatu i lokale przeznaczone do przechowywania archiwów nie mogą w żadnym razie służyć jako miejsce azylu.

Artykuł 9.

1. Konsulowie i inni zawodowi funkcjonariusze konsularni każdej z Wysokich Układających się Stron będą korzystali na terytorjum drugiej Wysockiej Układającej się Strony ze zwolnień od wszelkich rekwizycji, świadczeń i kwater dla wojska. Przywilej ten nie będzie się rozciągał na nieruchomości do nich należące, o ile nie są przeznaczone do celów urzędowych Konsulatu lub nie służą jako lokale mieszkalne wspomnianych funkcjonariuszy. Konsulowie honorowi są zwolnieni od rekwizycji i kwaterunku wojskowego tylko co do lokali zajętych przez kancelarje i archiwa konsularne.

2. Konsulowie oraz inni zawodowi funkcjonariusze konsularni będą zwolnieni od wszelkich podatków bezpośrednich o charakterze obciążenia osobistego, pobieranych na rzecz Państwa lub na rzecz niepaństwowych związków prawa publicznego.

W każdym razie osoby te będą podlegały opodatkowaniu na zasadach ogólnych, o ile w Państwie przyjmującym posiadają lub dzierżawią nieruchomości, wykonywują przedsiębiorstwa handlowe lub przemysłowe, lub są współnikami takich przedsiębiorstw, albo wykonywują zajęcie zarobkowe lub osiągają dochody z kapitałów lub praw majątkowych.

3. Wymienieni funkcjonariusze i wogóle wszystkie osoby zatrudnione w Konsulatach, jak również ich służba domowa, będą zwolnione od obowiązku ubezpieczenia socjalnego z tytułu ustawodawstwa drugiej Wysockiej Strony, o ile osoby te są obywatelami Państwa wysyłającego.

Artykuł 10.

1. Konsulowie i wszyscy inni zawodowi funkcjonariusze konsularni będą uprawnieni przy przesiedlaniu się na terytorjum drugiej Wysockiej Układającej się Strony do przywiezienia w ciągu 6 miesięcy po objęciu urzędowania z uwolnieniem od cel

spécialement affectés au dépôt des archives consulaires sont en tout temps inviolables, et les autorités locales ne peuvent y pénétrer, sauf dans les cas où il s'agit de l'arrestation d'une personne pour un délit punissable d'après la législation locale, suivant le cas, d'une peine privative de liberté supérieure à une année. Toutefois ces autorités ne peuvent dans aucun cas visiter ou saisir les papiers et objets qui s'y trouvent, ni entreprendre des perquisitions.

2.—Les pièces et les locaux affectés à l'usage des bureaux pour le service officiel consulaire et les locaux affectés au dépôt des archives consulaires doivent être distincts des pièces servant à l'habitation personnelle du fonctionnaire consulaire et ne peuvent être affectés à d'autres usages.

3.—Les locaux officiels consulaires et les locaux destinés aux archives ne peuvent dans aucun cas servir de lieu d'asile.

Art. 9.

1.—Les Consuls et les autres fonctionnaires consulaires de carrière de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront sur le territoire de l'autre Haute Partie contractante de l'exemption de toutes réquisitions, prestations et logements militaires. Ce privilège ne s'étendra pas aux immeubles qui leur appartiennent en tant qu'ils ne sont pas affectés au service consulaire ou ne servent pas de locaux d'habitation aux dits fonctionnaires. Les Consuls honoraires et les autres fonctionnaires honoraires ne sont exempts des réquisitions et des logements militaires que pour les locaux affectés aux chancelleries et archives consulaires.

2.—Les Consuls, ainsi que les autres fonctionnaires consulaires de carrière, jouiront de l'exemption de toutes contributions directes ayant le caractère d'impôt personnel, perçues au profit de l'Etat ainsi qu'au profit des corporations de droit public autres que l'Etat.

Toutefois lesdites personnes seront soumises à l'imposition suivant le droit commun en tant que dans l'Etat de résidence elles possèdent ou afferment des biens immeubles, exercent des entreprises commerciales ou industrielles, ou sont sociétaires de pareilles entreprises, ou si elles exercent une profession lucrative ou touchent des revenus sur des capitaux ou des droits patrimoniaux.

3.—Lesdits fonctionnaires et leur service domestique ainsi que, en général, toutes les personnes employées dans les Consuls, seront exempts de l'obligation d'assurance sociale basée sur la législation de l'autre Haute Partie contractante, autant que ces personnes sont ressortissants de l'Etat qui a nommé le Consul.

Art. 10.

1.—Les Consuls et tous les autres fonctionnaires consulaires de carrière sont autorisés, en rejoignant leur poste sur le territoire de l'autre Haute Partie contractante, pendant un délai de six mois après leur entrée en fonctions, à faire entrer,

oraz wszelkich innych opłat przywozowych swych ruchomości, włączając w to jeden samochód oraz przedmioty gospodarstwa domowego, przeznaczone do ich użytku osobistego lub ich rodziny.

2. Będą oni również zwolnieni od ceł wywozowych pobieranych od wspomnianych przedmiotów, gdy opuszczać będą Państwo swej siedziby.

3. Rozumie się, że przywilej ten nie odnosi się do artykułów żywnościowych.

4. Zawsze będą zwolnione od ceł i od wszelkiej innej opłaty importowej przedmioty przeznaczone do użytku urzędowego Konsulatów lub Agencji Konsularnych i umeblowanie służące do urządzeń biurowych i apartamentów oficjalnych.

Artykuł 11.

Budynki i lokale przeznaczone na siedzibę Konsulatu, które są własnością jednej z Wysokich Układających się Stron, nie podlegają podatkom od nieruchomości i od dochodu z nieruchomości, ustanowionym przez Państwo lub inną krajową korporację prawa publicznego.

Artykuł 12.

Konsulowie, Agenci Konsularni i wszyscy funkcjonariusze konsularni nie podlegają jurysdykcji władz państwa przyjmującego o ile chodzi o pełnienie przez nich czynności urzędowych. W razie powołania się na to zwolnienie wobec władz Państwa przyjmującego, władza ta powinna powstrzymać się od orzekania; wszelkie tego rodzaju trudności powinny być załatwiane w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 13.

1. Do Konsulów i innych funkcjonariuszów konsularnych, z wyjątkiem pełniących podrzędne czynności kancelaryjne i z wyjątkiem służby, o ile te osoby nie są funkcjonariuszami honorowymi, nie może być stosowany areszt osobisty ani w charakterze środka zapobiegawczego ani w charakterze środka egzekucyjnego w sprawach cywilnych i handlowych, ani jako kara porządkowa, ani jako kara za przestępstwa ścigane wyłącznie w drodze administracyjnej. Nie mogą oni również być zatrzymywani ani więzieni w drodze prewencyjnej, z wyjątkiem gdy chodzi o przestępstwa karane pozbawieniem wolności powyżej jednego roku.

2. W razie ścigania sądowego, aresztowania lub postawienia w stan oskarżenia Konsula lub przydzielonych i pomocniczych Konsulów i Wicekonsulów, Attachés konsularnych i zawodowych kancelarzy, Rząd Państwa przyjmującego zawiadomi o tem bezzwłocznie przedstawiciela dyplomatycznego Państwa wysyłającego.

Artykuł 14.

1. Konsulowie, Agenci Konsularni i inni funkcjonariusze konsularni obowiązani są czynić zadość

en exemption des droits de douane ou de toute autre taxe imposée à l'occasion d'importation, leur mobilier, y compris une automobile, et les ustensiles de ménage destinés à leur usage personnel ou à l'usage de leur famille.

2.—Ils seront également exempts des droits de sortie pour lesdits objets lorsqu'ils quitteront l'Etat de leur résidence.

3.—Il est entendu que cette exemption ne s'applique pas aux articles de consommation.

4.—Sont toujours exempts des droits de douane et de toute autre taxe d'importation les objets destinés à l'usage officiel des Consulsats ou des Agences consulaires et le mobilier destiné à l'installation des bureaux et des appartements officiels.

Art. 11.

Les bâtiments ou locaux affectés à la résidence consulaire et qui sont de propriété de l'une des Hautes Parties contractantes sont exemptés des impôts établis par l'Etat ou par un autre corps constitué d'après le droit public du Pays sur les immeubles ou leur revenu.

Art. 12.

Les Consuls, les Agents consulaires et les autres fonctionnaires consulaires ne seront pas justiciables des autorités de l'Etat de leur résidence à raison de leurs fonctions officielles. Au cas où cette exemption serait invoquée devant une autorité de l'Etat de résidence, celle-ci devra s'abstenir de statuer, toutes les difficultés de cette nature devant être réglées par la voie diplomatique.

Art. 13.

1.—Les Consuls et les autres fonctionnaires consulaires, sauf ceux qui assurent les services subalternes de chancellerie et les domestiques, en tant que les dites personnes ne sont pas fonctionnaires honoraires, ne pourront être mis en état d'arrestation personnelle ni comme mesure préventive ni comme mesure d'exécution en matière civile et commerciale, ni pour contravention, ni comme peine pour les infractions poursuivies exclusivement par voie administrative. De même ils ne pourront être mis en état d'arrestation ou d'emprisonnement préventif, excepté dans le cas, où il s'agit d'infractions punissables au moins d'un an de privation de liberté.

2.—En cas de poursuite judiciaire, d'arrestation ou de mise en accusation du Consul ainsi que des Consuls et Vice-Consuls suppléants et adjoints, Attachés Consulaires et chanceliers de carrière, le Gouvernement de l'Etat de leur résidence informera sans délai le représentant diplomatique de l'Etat qui a nommé ledit fonctionnaire.

Art. 14.

1.—Les Consuls, les Agents Consulaires et les autres fonctionnaires consulaires sont tenus à donner

wezwaniami, skierowanymi do nich przez właściwe władze Państwa przyjmującego celem przesłuchania ich w charakterze świadków. Jeżeli nie są obywatelami Państwa przyjmującego, wezwania te powinny posiadać charakter pism urzędowych bez zagrożenia sankcjami karnymi na wypadek niestawienia się.

Przesłuchanie powinno odbyć się bez zwłoki, w oznaczonym terminie i o ile możliwe bez dłuższego zatrzymywania.

Personel służbowy nie korzysta z tego przywileju.

2. Konsulowie zawodowi mogą w każdym poszczególnym przypadku w sposób uzasadniony usprawiedliwić swą nieobecność przeszkodami, wynikającymi z choroby lub ze spraw służbowych niecierpiących zwłoki oraz prosić o odroczenie stawiennictwa na krótki przeciąg czasu. Kierownicy etatowych urzędów konsularnych mogą w wypadku przeszkody wynikłej z niecierpiących zwłoki spraw służbowych zeznawać w siedzibie Konsulatu w terminie oznaczonym przez władzę sądową.

3. Konsulowie, Agenci Konsularni i wszyscy inni funkcjonariusze konsularni, zarówno zawodowi jak honorowi, mogą, powołując się na tajemnicę zawodową lub tajemnicę państwową, odmówić składania zeznań odnoszących się do faktów związanych z ich urzędowaniem oraz składania lub przedstawiania dokumentów, znajdujących się w ich posiadaniu.

Gdyby właściwa władza nie chciała tego tłumaczenia uznać za usprawiedliwione, powinna powstrzymać się od wszelkich środków przymusowych w stosunku do nich.

Rozdział III.

Czynności Konsulów.

Artykuł 15.

1. Konsulowie i Agenci Konsularni każdej z Wysokich Układających się Stron mają prawo wykonywania opieki nad obywatelami Państwa, które ich mianowało, oraz obrony zgodnie z prawem i zwyczajami międzynarodowymi wszelkich praw i interesów obywateli ich Państwa.

2. W tym celu będą oni mogli zwracać się do sądów i wszystkich władz swego okręgu celem uzyskania, w granicach obowiązującego prawa, informacji oraz potrzebnych wyjaśnień. Stojąc na straży wykonywania wszystkich traktatów i konwencji obowiązujących oba Państwa, będą oni mogli zgłaszać zażalenia przeciw wszelkim naruszeniom tych traktatów i umów oraz przeciw wszelkim nadużyciom, na które mogliby się żalić ich współobywatele.

3. Rozumie się, że Konsulowie i Agenci Konsularni interwenjując w drodze pisemnej w sądach i u władz miejscowych będą się posługiwali językiem urzędowym Państwa, w którym mają siedzibę.

Artykuł 16.

Konsulowie i Agenci Konsularni każdej z Wysokich Układających się Stron mają prawo, działając

satisfaction aux invitations adressées par les autorités compétentes de l'Etat de la résidence afin de les entendre en qualité de témoin. S'ils ne sont pas ressortissants de l'Etat de la résidence, ces invitations devraient leur être adressées sous la forme de pièces officielles sans menace de sanctions pénales en cas de non comparution.

L'audition doit avoir lieu sans délai, au terme fixé et, dans la mesure du possible, sans rétention prolongée.

Le personnel de service ne jouit pas de ces privilèges.

2.—Les Consuls de carrière peuvent, dans chaque cas particulier, justifier de façon motivée leur absence par des empêchements résultant d'une maladie ou des nécessités urgentes de service et demander l'ajournement de la comparution à un bref délai. Les chefs des offices consulaires de carrière pourront, en cas d'empêchement résultant des nécessités de service, déposer au siège des consulats, dans le délai fixé par l'autorité judiciaire.

3.—Les Consuls, les Agents Consulaires et tous les autres fonctionnaires consulaires, aussi bien de carrière qu'honoraires, peuvent, en opposant le secret professionnel ou le secret d'Etat, refuser de faire des dépositions en rapport avec les faits rattachés à leur service et de déposer ou produire des documents dont ils seraient les détenteurs.

En cas où l'autorité compétente ne voudrait pas reconnaître cette excuse comme fondée, elle devra s'abstenir de toute mesure coercitive à leur égard.

Chapitre III.

Fonctions des Consuls.

Art. 15.

1.—Les Consuls et les Agents Consulaires de chacune des Hautes Parties contractantes ont le droit d'exercer la protection des ressortissants de l'Etat qui les a nommés et de défendre en vertu du droit et des usages internationaux tous les droits et intérêts qui appartiennent aux ressortissants de leur Etat.

2.—A cet effet ils pourront s'adresser aux tribunaux et à toutes les autorités de leur circonscription en vue d'obtenir, dans les limites de la loi, les renseignements et explications nécessaires. Veillant à l'exécution de tous les traités et conventions existant entre les deux Etats, ils pourront réclamer contre toute infraction à ces traités et conventions et contre tout abus dont leurs nationaux pourraient avoir à se plaindre.

3.—Il est bien entendu que les Consuls et les Agents Consulaires feront leur intervention auprès des tribunaux et des autorités locales par écrit, dans la langue officielle de l'Etat de la résidence.

Art. 16.

Les Consuls et les Agents Consulaires de chacune des Hautes Parties contractantes ont le droit,

zgodnie z przepisami Państwa, które ich mianowało, wydawać swoim obywatelom paszporty i inne dokumenty osobiste, jak również udzielać zezwoleń na wjazd i wizować paszporty, świadectwa pochodzenia towarów i inne dokumenty.

Artykuł 17.

1. Konsulowie Generalni, Konsulowie i Wicekonsulowie, będą mogli udzielać ślubów swym obywatelom, jeżeli prawo Państwa wysyłającego do tego ich upoważni.

Postanowienie to nie odnosi się do małżeństw, w których jeden z przyszłych małżonków byłby obywatelem drugiej Strony.

Wymienieni wyżej funkcjonariusze konsularni powinni w czasie możliwie najkrótszym zawiadomić o wspomnianych małżeństwach władze kraju, w którym mają swoją siedzibę.

2. Konsulowie i Agenci Konsularni każdej z Wysokich Układających się Stron, będą mogli, o ile są do tego upoważnieni, sporządzać zgodnie z ustawami i przepisami swego kraju akty urodzenia i zgonu obywateli Państwa wysyłającego.

3. Rozumie się, że przepis niniejszy nie zwalnia w żadnej mierze danych osób od przewidzianego przez prawo miejscowe obowiązku składania oświadczeń o urodzeniach i zgonach wobec władz miejscowych.

Artykuł 18.

1. Każda z Wysokich Układających się Stron zobowiązuje się dostarczać, na żądanie władz drugiej Wysokiej Układającej się Strony, wyciągi z aktów stanu cywilnego, należycie uwierzytelnione, za uiszczeniem opłat, przewidzianych przez ustawy i regulaminy Państwa wezwanego.

2. Pod warunkami wskazanymi w ustępie pierwszym Konsul lub Agent Konsularny mogą zażądać również, zgodnie z prawem Państwa wezwanego, innych zaświadczeń władzy publicznej.

3. Konsul lub Agent Konsularny może kierować swe żądanie wprost do właściwej władzy Państwa wezwanego.

4. Jeżeli w żądaniu wyraźnie zaznaczono, że wyciągi potrzebne są dla użytku urzędowego lub dla osób, którym służy prawo ubogich, będą one wystawione i wydane bez pobrania opłaty lub jakichkolwiek innych kosztów.

Artykuł 19.

1. Konsulowie i Agenci Konsularni każdej z Wysokich Układających się Stron będą mieli prawo, o ile zostali do tego upoważnieni zgodnie z przepisami Państwa wysyłającego, do:

- a) przyjmowania bądź w swem biurze, bądź poza biurem wszelkich oświadczeń, które mieliby do złożenia obywatele ich Państwa, a na pokładzie statków morskich, rzecznych

conformément à la législation de l'Etat qui les a nommés, de délivrer à leurs ressortissants des passeports et autres documents personnels, ainsi que de donner des permis d'entrée et de viser les passeports, les certificats d'origine des marchandises et autres documents.

Art. 17.

1.—Les Consuls Généraux, Consuls et Vice-Consuls, pourront célébrer les mariages de leurs nationaux s'ils y sont autorisés par la législation de l'Etat qui les a nommés.

Cette disposition n'est pas applicable aux mariages dont l'un des futurs époux est ressortissant de l'autre Partie.

Les fonctionnaires consulaires précités devront le plus tôt possible porter les mariages susmentionnés à la connaissance de l'autorité du pays où ils résident.

2.—Les Consuls et les Agents Consulaires de chacune des Hautes Parties contractantes, en tant qu'ils y seront autorisés, auront le droit, conformément aux lois et règlements de leur Pays, de dresser des actes de naissance et de décès des ressortissants de l'Etat qui les a nommés.

3.—Il est bien entendu que la présente disposition ne peut nullement dispenser de l'obligation prévue pour les particuliers par les lois territoriales de faire des déclarations de naissance et de décès aux autorités locales.

Art. 18.

1.—Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à fournir sur demande des autorités de l'autre Haute Partie contractante des extraits des actes d'état civil dûment légalisés contre acquittement des taxes prévues par les lois et les règlements de l'Etat requis.

2.—Le Consul ou l'Agent Consulaire peut aussi demander, dans les conditions visées à l'alinéa premier, d'autres certificats d'autorité publique en conformité des lois de l'Etat requis.

3.—Le Consul ou l'Agent Consulaire peut diriger la demande directement à l'autorité compétente de l'Etat requis.

4.—S'il est mentionné distinctement dans la demande que des extraits sont nécessaires à l'usage officiel ou aux personnes qui bénéficient du droit d'assistance, ils seront dressés et délivrés sans percevoir de taxe ou autres frais quelconques.

Art. 19.

1.—Les Consuls et les Agents Consulaires de chacune des Hautes Parties contractantes auront le droit, s'ils y sont autorisés conformément aux règlements de l'Etat qui les a nommés, de:

- a) recevoir, soit dans leur chancellerie, soit en dehors de la chancellerie, toutes les déclarations que pourront avoir à faire les ressortissants de leur Etat, et sur le bord des navires maritimes, fluviaux et

i powietrznych ich Państwa kapitanowie, członkowie załogi i pasażerowie tych statków.

Rozumie się, że te oświadczenia będą miały znaczenie wobec władz Państwa siedziby Konsula lub Agenta Konsularnego, jeżeli nie będą się sprzeciwiały jego ustawodawstwu;

- b) przyjmowania, sporządzania i uwierzytelniania narówni z notariuszami wszelkich aktów włącznie z rozporządzeniami testamentowymi obywateli Państwa wysyłającego.

Rozumie się, że postanowienie to nie będzie miało zastosowania do aktów między żyjącymi dotyczących przeniesienia prawa własności na nieruchomościach, lub mających na celu ich obciążenie jeżeli nieruchomości te są położone na terytorjum Państwa siedziby Konsula lub Agenta Konsularnego;

- c) przyjmowania, sporządzania i uwierzytelniania narówni z notariuszami, wszelkich aktów prawnych, niezależnie od obywatelstwa stron, pod warunkiem, aby się te akta odnosiły do mienia, znajdującego się na terytorjum Państwa, które mianowało Konsula lub Agenta Konsularnego, albo miały być wykonane lub spowodować skutki prawne na terytorjum tego Państwa;
- d) przyjmowania, wystawiania i rejestrowania kontraktów dotyczących sprzedaży statków lub statków powietrznych krajowych, pożyczki bodmeryjnej, zastawu lub hipoteki i zaciągu, podobnie jak wszelkich innych kontraktów niezbędnych do wykonywania krajowej żeglugi morskiej lub powietrznej;
- e) rejestrowania kontraktów kupna statków lub statków powietrznych, jeżeli przynajmniej jedna ze stron zawierających umowę posiada obywatelstwo Państwa, któremu podlega Konsul;
- f) uwierzytelniania podpisów i znaków ręcznych obywateli Państwa, które ich mianowało;
- g) uwierzytelniania wszelkiego rodzaju aktów i dokumentów, pochodzących od władz lub urzędników publicznych Państwa wysyłającego;
- h) tłumaczenia na język Państwa przyjmującego wszelkich aktów i dokumentów, redagowanych w ich krajowym języku i naodwrot.

2. Akty i dokumenty wyżej wymienione, jak również przekłady, odpisy lub wyciągi, wystawione lub uwierzytelnione przez osoby wspomniane w ustępie 1 niniejszego artykułu w formie wymaganej przez Państwo wysyłające i zaopatrzone w pieczęć konsularną, będą uznawane w Państwie przyjmującym za dokumenty publiczne lub publicznie legalizowane. Będą one miały tę samą moc prawną i dowodową, jak gdyby były sporządzone lub uwierzytelnione przez notariuszy, władze publiczne lub zaprzysiężonych tłumaczy właściwych zgodnie z przepisami obowiązującymi w Państwie przyjmującym.

3. Jeżeli akty te lub inne dokumenty dotyczą spraw, które mają być wykonane w kraju siedziby

aériens de leur Etat, les capitaines, les gens de l'équipage et les voyageurs de ces navires.

Il est bien entendu que ces déclarations ne seront valables vis-à-vis des autorités de l'Etat de la résidence du Consul ou de l'Agent Consulaire que si elles ne s'opposent pas à la législation de cet Etat;

b) recevoir, dresser et légaliser au même titre que les notaires tous les actes, y compris les dispositions testamentaires des ressortissants de l'Etat qui les a nommés. Il est bien entendu que cette disposition ne sera pas applicable aux actes entre vifs concernant le transfert du droit de propriété des immeubles, ou ayant pour but de les grever, en tant que ces immeubles seraient situés sur le territoire de l'Etat de la résidence du Consul ou de l'Agent Consulaire;

c) recevoir, dresser et légaliser, au même titre que les notaires, tous les actes juridiques, quelle que soit la nationalité des parties, pourvu que ces actes soient en rapport avec des biens situés sur le territoire de l'Etat qui a nommé le Consul ou l'Agent Consulaire, ou qu'ils soient destinés à être exécutés ou à produire des effets juridiques sur le territoire de cet Etat;

d) recevoir, dresser et enregistrer les contrats concernant la vente de navires ou d'aéronefs nationaux, les prêts à la grosse, le gage ou hypothèque et l'enrôlement, ainsi que tout autre contrat nécessaire à l'exercice de la navigation maritime ou aérienne nationale;

e) enregistrer les contrats d'achat de navires ou d'aéronefs, pourvu qu'une des parties contractantes soit ressortissant de l'Etat dont relève le Consul;

f) légaliser les signatures et signes de main des ressortissants de l'Etat qui les a nommés;

g) légaliser toute espèce d'actes et documents émanant des autorités ou des fonctionnaires publics de l'Etat qui les a nommés ou de l'Etat de leur résidence;

h) traduire dans la langue de l'Etat de leur résidence toute espèce d'actes et documents rédigés dans la langue de leur pays et réciproquement.

2.—Les actes et documents ci-dessus énumérés, ainsi que les traductions, copies ou extraits, dressés ou légalisés par les personnes mentionnées dans l'alinéa 1 du présent article suivant la forme requise par l'Etat qui les a nommés, et munis du sceau consulaire, seront reconnus dans le Pays de leur résidence comme documents publics ou légalisés. Ils auront la même valeur juridique et force probante que s'ils avaient été dressés ou légalisés par les notaires, autorités publiques ou traducteurs assermentés compétents, conformément aux dispositions en vigueur dans l'Etat de résidence.

3.—Si ces actes ou autres documents visent des affaires devant recevoir leur exécution dans le

Konsula lub Agenta Konsularnego, winny one podlegać opłatom stemplowym i innym opłatom wymaganym przez prawo wspomnianego Państwa, jak również wszelkim innym formalnościom obowiązującym w danej dziedzinie w tem Państwie.

Artykuł 20.

Konsulowie i Agenci Konsularni, jeżeli są do tego upoważnieni zgodnie z ustawodawstwem Państwa wysyłającego, będą uprawnieni do organizowania opieki i kurateli nad małoletnimi, umysłowo chorymi i niewłasnowolnymi obywatelami swego Państwa; w tym celu będą mogli w granicach ustawodawstwa swego Państwa przedsięwziąć lub proponować wszelkie kroki, któreby uważali za potrzebne, a które nie stałyby w sprzeczności z ustawodawstwem miejscowym.

Artykuł 21.

1. We wszystkich sprawach wynikających z ustawodawstwa społecznego (dotyczącego n. p. opieki społecznej, ochrony pracy i ubezpieczeń społecznych) Konsulowie i Agenci Konsularni mają prawo do asystowania obywatelom Państwa wysyłającego przed wszystkimi właściwymi władzami i instytucjami i do reprezentowania ich przed temi władzami. Są oni upoważnieni w imieniu tych obywateli, których reprezentują, odbierać i potwierdzać odbiór przyznanych i wypłaconych w tych wypadkach odszkodowań, rent i innych świadczeń.

Wypłata świadczeń dokonana w tych wypadkach do rąk Konsulów i Agentów Konsularnych będzie miała tę samą moc, jakby była dokonana wprost do rąk uprawnionych.

2. Miejscowe instytucje państwowe i społeczne winne są zawiadamiać Konsulów i Agentów Konsularnych o wdrożeniu postępowania odszkodowawczego spowodu wypadku przy pracy, któremu uległ obywatel Państwa wysyłającego.

Artykuł 22.

Konsulowie i Agenci Konsularni będą mieli prawo wykonywania wszelkich czynności, mających na celu uregulowanie stosunków do służby wojskowej obywateli Państwa wysyłającego, zarówno w zakresie przeprowadzenia poboru, łącznie z przeglądem lekarskim, jak z ewidencją wojskową.

Artykuł 23.

1. W przypadku zgonu obywatela jednej z obu Wysokich Układających się Stron na terytorjum drugiej właściwa władza miejscowa powinna natychmiast powiadomić o tem funkcjonariusza konsularnego.

Ze swej strony funkcjonariusze konsularni powinni podobnie zawiadamiać władze miejscowe, jeżeli pierwsi powezmą wiadomość o zgonie.

2. Właściwa władza miejscowa powinna w najkrótszym czasie dostarczyć funkcjonariuszowi kon-

Pays où réside le Consul ou l'Agent Consulaire, ils devront être soumis aux droits de timbre et autres taxes exigés par les lois dudit Pays, ainsi qu'à toutes autres formalités régissant la matière dans ce Pays.

Art. 20.

Les Consuls et les Agents Consulaires, en tant qu'ils y sont autorisés suivant les lois de l'Etat qui les a nommés, auront le droit d'organiser la tutelle et la curatelle des enfants mineurs, des faibles d'esprit et des incapables, ressortissants de leur Etat; dans ce but ils pourront, dans les limites de la législation de leur Etat, prendre ou proposer toutes les mesures qu'ils jugeront utiles et qui ne seraient pas contraires à la législation locale.

Art. 21.

1.—Dans toutes les questions découlant de la législation sociale (concernant par exemple, l'assistance sociale, la protection du travail et les assurances sociales) les Consuls et les Agents Consulaires ont le droit d'assister et de représenter devant toutes les autorités et institutions respectives les ressortissants de l'Etat qui les a nommés. Ils sont autorisés, au nom de ces ressortissants qu'ils représentent, à recevoir les indemnités, les rentes et autres prestations attribuées et payées dans ces cas ainsi que d'en accuser réception.

Le payement des prestations effectué dans ces cas entre les mains des Consuls et Agents Consulaires aura la même validité qu'au cas où il serait fait directement entre les mains des ayants droit.

2.—Les institutions officielles et les institutions sociales locales seront tenues à aviser les Consuls et Agents Consulaires de l'ouverture de la procédure en vue d'obtenir une indemnité du fait d'un accident du travail du ressortissant de l'Etat qui a nommé l'Agent.

Art. 22.

Les Consuls et les Agents Consulaires auront le droit d'exercer toutes les fonctions ayant pour but de régler la situation à l'égard du service militaire des ressortissants de l'Etat qui les a nommés aussi bien dans le domaine du recrutement, y compris la visite sanitaire, que dans celui de l'enregistrement militaire.

Art. 23.

1.—En cas de décès d'un ressortissant de l'une des deux Hautes Parties contractantes sur le territoire de l'autre, l'autorité locale compétente devra en donner avis immédiatement au fonctionnaire consulaire.

Les fonctionnaires consulaires de leur côté devront donner le même avis aux autorités locales lorsqu'ils seront informés les premiers du décès.

2.—L'autorité locale compétente devra transmettre dans le plus bref délai au fonctionnaire con-

sularnemu bezpłatnie aktu zgonu i podać do jego wiadomości wszystko, co jej wiadomo o uprawnionych do spadku, ich miejscu pobytu, o istnieniu testamentu i o majątku zmarłego.

Artykuł 24.

1. Jeżeli obywatel włoski pozostawi majątek w Polsce, lub obywatel polski pozostawi majątek we Włoszech, i gdyby osoby uprawnione do spadku lub niektóre z nich były nieznane lub nieobecne, Konsulowie Generalni, Konsulowie, Wicekonsulowie i Agenci Konsularni będą uprawnieni zażądać opieczętowania przedmiotów, papierów i innych części majątku ruchomego zmarłego oraz uczestniczyć w wykonaniu tej formalności. Dopilnują oni, by właściwa władza poszukała, czy istnieje testament i będą informowani o wszelkich wiadomościach i dokumentach, któreby im pozwoliły odnaleźć osoby uprawnione. Będą mogli zażądać spisania inwentarza, a w każdym razie będą mieli prawo uczestniczenia w tej czynności. Ponadto będą mogli, jeżeli uznają to za celowe, spowodować mianowanie przez właściwą władzę miejscową administratora lub kuratora spadku, który będzie wybrany na ich wniosek spośród osób powołanych do pełnienia tej funkcji przez prawo lub zwyczaj.

2. Administrator lub kurator powinien komunikować Konsulowi Generalnemu, Konsulowi, Wicekonsulowi lub Agentowi Konsularnemu na każde ich żądanie, wszelkie informacje dotyczące likwidacji spadku.

3. Interwencja konsularna nie będzie dopuszczona gdy tylko zostanie stwierdzone, że brak osób uprawnionych posiadających obywatelstwo Państwa wysyłającego, lub gdy wszyscy spadkobiercy będą obecni lub reprezentowani.

Artykuł 25.

Postanowienia art. 24 będą się stosowały, gdy nieobecni lub niewłasnowolni obywatele jednego z układających się Państw nie mający przedstawiciela, będą zainteresowani w spadku otwartym na terytorjum drugiego Państwa, bez względu na obywatelstwo spadkodawcy. Interwencja konsularna nie będzie jednak więcej dopuszczona od chwili, gdy wszyscy uprawnieni obywatele Państwa wysyłającego będą obecni lub reprezentowani.

Artykuł 26.

1. Jeżeli obywatel włoski pozostawi majątek w Polsce, lub gdy obywatel polski pozostawi majątek we Włoszech, a właściwa władza terytorjalna uzna, że wartość tego majątku nie przekracza

we Włoszech	10.000 lir.
w Polsce	4.500 złotych,

Konsul Generalny, Konsul, Wicekonsul lub Agent Konsularny będą mogli zażądać wydania sobie tego majątku. Będą oni wyłącznie powołani do likwidacji spadku, lecz wartość osiągniętą z likwidacji będzie

sulaire une expédition sans frais de l'acte de décès et lui faire connaître ce qu'elle sait au sujet des ayants droits à la succession, de leur résidence, de l'existence de dispositions testamentaires et des biens du défunt.

Art. 24.

1.—Si un ressortissant italien laisse des biens en Pologne, ou si un ressortissant polonais laisse des biens en Italie et que les ayants droit à sa succession ou certains d'entre eux soient inconnus ou absents, les Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires auront qualité pour requérir l'apposition des scellés sur les effets, papiers et autres biens mobiliers du défunt, et assister à l'accomplissement de cette formalité. Ils veilleront à ce que l'autorité compétente recherche s'il y a un testament, et recevront communication de tous renseignements et documents qui leur permettront de retrouver les ayants droit. Ils pourront requérir la confection d'un inventaire et auront, en tous cas, le droit d'y assister. Ils pourront, en outre, s'ils le jugent utile, provoquer la nomination par l'autorité locale compétente d'un administrateur ou curateur de la succession qui sera choisi sur leur présentation parmi les personnes désignées par la loi ou l'usage pour remplir cette fonction.

2.—L'administrateur ou curateur, toutes les fois qu'il en sera requis, devra communiquer au Consul Général, Consul, Vice-Consul ou Agent Consulaire tous renseignements concernant la liquidation de la succession.

3.—L'intervention consulaire ne sera pas admise dès qu'il aura été constaté qu'il n'y a pas d'ayants droit de la nationalité de l'Etat qui a nommé l'agent ou que tous les héritiers sont présents ou représentés.

Art. 25.

Les dispositions de l'article 24 seront applicables lorsque des ressortissants de l'un des États contractants, absents ou incapables, et non représentés, seront intéressés dans une succession ouverte sur le territoire de l'autre Etat, quelle que soit la nationalité du de cuius. Mais l'intervention consulaire ne sera plus admise dès que tous les ayants droit de la nationalité de l'Etat qui a nommé l'agent seront présents ou représentés.

Art. 26.

1.—Si un ressortissant italien laisse des biens en Pologne ou si un ressortissant polonais laisse des biens en Italie et que l'autorité territoriale estime la valeur de ces biens inférieure:

en Italie	à 10.000 liras,
en Pologne	à 4.500 zlotys,

le Consul Général, Consul, Vice-Consul ou Agent Consulaire pourra se faire remettre ces biens. Il sera seul chargé de la liquidation de la succession, mais ne pourra en transmettre le produit hors du territoire

wolno wywieźć poza granice Państwa przyjmującego dopiero po uregulowaniu długów i po uiszczeniu wszystkich należnych opłat.

2. Wysokie Układające się Strony mogą w drodze zwykłej wymiany not zmienić cyfry wymienione w poprzednim paragrafie.

Artykuł 27.

1. Konsulowie i Agenci Konsularni każdej z Wysokich Układających się Stron uprawnieni są do udzielania wszelkiej pomocy i opieki statkom płynącym pod banderą ich Państwa w czasie pobytu tych statków w porcie ich okręgu konsularnego.

2. W tym celu mogą oni udawać się osobiście na pokład tych statków z chwilą, gdy statki te zostaną dopuszczone do swobodnego komunikowania się z lądem.

3. Co się tyczy statków handlowych Konsulowie i Agenci Konsularni mogą na pokładzie tych statków przesłuchiwać kapitanów i załogę, badać papiery okrętowe, przyjmować, zgodnie z artykułem 19 niniejszej konwencji, zeznania odnoszące się do ich podróży, jej celu i wydarzeń w czasie podróży, oraz sporządzać manifesty i ułatwiać odprawę tych statków; wreszcie będą mogli, o ile to nie jest sprzeczne z prawem miejscowym, towarzyszyć kapitanowi i osobom należącym do załogi przy ich występowaniu przed miejscowymi sądami i władzami administracyjnymi, w celu służenia im pomocą w charakterze tłumaczy, w sprawach prawnych, które mieliby tam do załatwienia, lub w żądaniach, z którymi występowali.

4. W portach, w których ma siedzibę Konsul lub Agent Konsularny jednej z Wysokich Układających się Stron, funkcjonariusze miejscowych władz sądowych i administracyjnych jak również funkcjonariusze miejscowego urzędu celnego nie mogą bez uprzedniego zawiadomienia wspomnianego Konsula lub Agenta Konsularnego dokonywać na statkach handlowych, płynących pod banderą Państwa drugiej Wysokiej Układającej się Strony, poszukiwań, ani rekwizycji lub aresztowań, z wyjątkiem schwytania na gorącym uczynku, ani też podejmować innych czynności urzędowych, wymagających zastosowania środków przymusowych. W wypadkach nagłych zawiadomienie to powinno nastąpić przynajmniej w samej chwili dokonywania czynności. Postanowienia te mają na celu umożliwić Konsulowi lub Agentowi Konsularnemu obecność przy dokonywaniu tych czynności. Władze miejscowe powinny również uprzedzić zawnazu Konsula lub Agenta Konsularnego o oświadczeniach składanych przez kapitanów lub załogę przed miejscowymi sądami lub miejscowymi urzędami administracyjnymi, aby mógł w nich uczestniczyć.

5. Zaproszenie, które zostanie wysłane w wymienionych przypadkach do Konsulów lub Agentów Konsularnych, powinno wskazywać ściśle godzinę, a jeżeli Konsulowie lub Agenci Konsularni zaniebają przybyć osobiście, czynności takie odbędą się pod ich nieobecność. Właściwe władze miejscowe po-

de l'Etat de résidence qu'après le règlement du passif et le paiement de toutes taxes qui pourraient être dues.

2.—Les Hautes Parties contractantes peuvent, par simple échange de notes, modifier les montants indiqués au paragraphe précédent.

Art. 27.

1.—Les Consuls et les Agents Consulaires de chacune des Hautes Parties contractantes auront le droit de porter tout secours et assistance aux navires battant leur pavillon national pendant la durée du séjour de ces navires dans un port leur circonscription consulaire.

2.—A cet effet, ils pourront aller personnellement à bord desdits navires après que ceux-ci auront été admis en libre pratique.

3.—En ce qui concerne les navires de commerce, les Consuls et les Agents Consulaires pourront à bord desdits navires interroger les capitaines et l'équipage, examiner les papiers de bord, recevoir—conformément aux stipulations de l'article 19 de la présente Convention — les déclarations relatives à leurs voyages, leur destination et aux incidents de la traversée, ainsi que dresser les manifestes et faciliter l'expédition desdits navires; ils pourront enfin, si cela n'est pas contraire à la loi locale, accompagner le capitaine et les gens de l'équipage devant les tribunaux locaux et les autorités administratives, pour leur servir en qualité d'interprète dans les affaires juridiques qu'ils auront à régler et dans les demandes qu'ils auront à formuler.

4.—Dans les ports où réside le Consul ou l'Agent Consulaire de l'une des Hautes Parties contractantes, les fonctionnaires des autorités locales judiciaires et administratives ainsi que les fonctionnaires de la douane locale ne pourront pas, sans informer préalablement le Consul ou l'Agent Consulaire, opérer à bord des navires de commerce battant le pavillon national de l'autre Haute Partie contractante ni recherches, ni visites, ni arrestations, sauf en cas de flagrant délit, ni procéder à d'autres fonctions officielles nécessitant des moyens de contrainte. En cas d'urgence, le Consul ou l'Agent Consulaire doit être informé au moins au moment même de la perquisition. Ces mesures sont prises pour que le Consul ou l'Agent Consulaire puisse assister à l'exercice de ces fonctions. Les autorités locales devront également aviser en temps opportun le Consul ou l'Agent Consulaire pour qu'il puisse assister aux déclarations que les capitaines ou l'équipage auraient à faire devant les tribunaux locaux ou l'administration locale.

5.—L'invitation qui sera adressée dans les cas précités aux Consuls ou Agents Consulaires indiquera une heure précise, et, si les Consuls ou les Agents Consulaires négligent de s'y rendre en personne, il sera procédé en leur absence. Les autorités locales seront toutefois obligées d'informer sans

winy jednak bezzwłocznie powiadomić Konsula lub Agentu Konsularnego o każdej rewizji i wszystkich innych czynnościach urzędowych, o których mowa w poprzednim ustępie, dokonanych w jego nieobecności, oraz wskazać równocześnie powody pośpiechu. Władze miejscowe powinny postąpić w ten sam sposób, kiedy Konsul lub Agent Konsularny nie ma siedziby w danym porcie.

6. W wypadkach, w których sąd orzeknie o niezdolności statku do żeglugi, miejscowe władze morskie powiadomią w możliwie szybkim terminie właściwego Konsula.

7. Interwencja Konsulów i Agentów Konsularnych nie będzie jednak wymagana przy wykonywaniu zwyczajnych formalności władz lokalnych przy wejściu i wyjściu statków, stosownie do regulaminów żeglugi, celnych i sanitarnych.

Artykuł 28.

1. Konsulowie i Agenci Konsularni korzystają w granicach przewidzianych ustawodawstwem Państwa, które ich mianowało, z wyłącznego prawa nadzoru nad utrzymaniem porządku wewnętrznego na pokładzie statków handlowych, płynących pod banderą ich Państwa, i z prawa powierzenia w razie potrzeby funkcji kapitana osobom wedle własnego wyboru oraz zmieniania obsady oficerów i załogi.

Winni oni, w granicach przepisów Państwa wysyłającego, załatwiać sami wszelkie spory, mogące powstać między kapitanami, oficerami i marynarzami tych statków, w szczególności takie, które dotyczą płac i wypełnienia zobowiązań wzajemnie zaciągniętych.

2. Władze miejscowe będą mogły interwenjować jedynie wówczas, gdyby zaburzenia na pokładzie statku handlowego groziły naruszeniem spokoju publicznego na lądzie lub w porcie, lub gdyby w nie była włączona osoba nienależąca do załogi.

W tym przypadku również miejscowe władze zawiadomią pisemnie, w najkrótszym terminie i o ile to możliwe przed wstąpieniem na statek, właściwego Konsula lub Agentu Konsularnego o zamierzonej interwencji. Władze miejscowe dolożą wszelkich starań, żeby zlikwidowanie tego rodzaju przypadków na statkach, płynących pod banderą drugiej Wysokiej Układającej się Strony, odbywało się w porozumieniu z właściwym Konsulem.

We wszystkich innych przypadkach zaburzeń na pokładzie władze miejscowe ograniczą się do udzielenia poparcia funkcjonariuszom konsularnym lub w razie nieobecności Konsula kapitanom, jeżeli ci tego zażądata. W szczególności będzie do nich należało dostawić na pokład każdego osobnika, figurującego w spisie załogi, oraz aresztować go, w ostatnim przypadku przynajmniej jeżeli chodzi o obywatela ich kraju. Aresztowanie winno nastąpić na podstawie pisemnego żądania, zwróconego do władz miejscowych oraz zaopatrzonego w wyciąg ze spisu załogi i będzie utrzymywane przez przeciąg dwóch miesięcy. Jeżeli okręt dłużej pozostaje w porcie, przy-

déla i le Consul ou l'Agent Consulaire de toute visite et autres fonctions officielles dont il est question dans l'alinéa précédent, opérées en leur absence et d'indiquer en même temps les raisons d'urgence. Les autorités locales feront de même, lorsque le Consul ou l'Agent Consulaire ne réside pas dans le port.

6.—Dans le cas où le tribunal aurait prononcé l'innavigabilité du navire les autorités maritimes locales en aviseront, dans le plus bref délai possible, le Consul compétent.

7.—Toutefois, l'intervention des Consuls et des Agents Consulaires ne sera pas requise pour l'accomplissement par les autorités locales des formalités ordinaires à l'arrivée et au départ des navires, conformément aux règlements de navigation, de douane et de santé.

Art. 28.

1.—Les Consuls et Agents Consulaires, dans les limites prévues par la législation de l'Etat qui les a nommés, auront le droit exclusif de maintenir l'ordre intérieur à bord des navires marchands, battant leur pavillon national, avec le droit de confier en cas de besoin les fonctions de capitaine à une personne de leur choix et de remplacer les officiers et les gens de l'équipage.

Ils devront eux-mêmes régler, dans les limites de la législation de l'Etat qui les a nommés, tous les litiges qui surviendraient entre les capitaines, les officiers et les matelots de ces navires, et spécialement ceux relatifs à la solde et à l'accomplissement des engagements réciproquement contractés.

2.—Les autorités locales ne pourront intervenir que lorsque des désordres survenus à bord des navires marchands seraient de nature à troubler la tranquillité publique à terre ou dans le port, ou quand une personne ne faisant pas partie de l'équipage s'y trouvera mêlée.

Dans ce cas, les autorités locales porteront également par écrit à la connaissance du Consul compétent ou de l'Agent Consulaire, dans le plus bref délai et si possible avant de monter sur le navire, leur décision au sujet de l'intervention. Les autorités locales feront tout leur possible pour que la liquidation d'incidents de ce genre sur les navires navigant sous le pavillon de l'autre Haute Partie contractante soit effectuée d'entente avec le Consul compétent.

Dans tous les autres cas de désordres à bord, les autorités locales se borneront à prêter leur appui aux fonctionnaires consulaires ou aux capitaines, en cas d'absence du Consul, s'ils en font la demande. En particulier elles auront à ramener à bord tout individu inscrit sur le rôle de l'équipage et à l'arrêter, à moins qu'il s'agit, dans le dernier cas, d'un sujet du pays. La mise en état d'arrestation aura lieu sur demande écrite adressée aux autorités locales et accompagnée d'un extrait authentique du rôle de l'équipage et sera maintenue pendant deux mois. Si le navire reste plus longtemps dans le port, le détenu doit être ramené à bord jusqu'au départ du navire.

trzymane zostaną dostawione na pokład do czasu odejścia statku.

3. O ile władze miejscowe zauważą, że statek handlowy drugiej Wysokiej Układającej się Strony nie jest wyposażony technicznie i zaopatrzony stosownie do umów międzynarodowych, wiążących obie Układające się Strony, zawiadomią one o tem natychmiast właściwego Konsula celem usunięcia tych braków na podstawie porozumienia się.

4. W innych przypadkach wspomniane władze ograniczą się do udzielenia Konsulowi i Agentowi Konsularnemu, na żądanie, poparcia, celem ułatwienia im wykonania ich czynności.

Artykuł 29.

1. Konsulowie mogą żądać aresztowania oraz odstawienia bądź na statek, bądź odesłania do kraju ojczystego oficerów, marynarzy i innych osób, należących w jakimkolwiek charakterze do załogi statków pływających pod banderą ich Państwa, które zbiegły na terytorjum jednej z Wysokich Układających się Stron.

2. W tym celu winni oni zwrócić się pisemnie do właściwych władz miejscowych i wykazać na podstawie papierów okrętowych lub spisu załogi, lub w braku tych dokumentów, na podstawie uwierzytelnionych wypisów z nich, że osoby, których wydania żądają, należą rzeczywiście do załogi. W miejscowościach, w których niema ani Konsula ani Agenta Konsularnego, żądanie wydania może być wystosowane do władz miejscowych przez kapitana, lub osobę sprawującą dowództwo statku, z zachowaniem jednak formalności przewidzianych w niniejszym ustępie.

3. Wobec żądania w ten sposób uzasadnionego, odstawienie zbiegów nie może być odmówione, z wyjątkiem przypadku popełnienia przez zbiega jakiegokolwiek przestępstwa na lądzie; w tym ostatnim przypadku władza miejscowa może odroczyć wydanie aż do czasu wydania przez właściwy sąd wyroku i całkowitego wykonania tego wyroku. Ponadto winna być udzielona Konsulom i Agentom Konsularnym wszelka pomoc i poparcie w celu wyszukania i zatrzymania tych zbiegów. Będą oni osadzeni i trzymany w miejscowym więzieniu na żądanie pisemne i na koszt Konsulatu lub Agencji Konsularnej, aż do chwili odstawienia ich spowrotem na pokład statku ojczystego lub też do czasu nadejścia sposobności odesłania ich do ojczyzny. Jeżeli ta sposobność nie nastąpi w przeciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia zatrzymania, wspomniani zbiegowie będą wypuszczeni na wolność po uprzednim zawiadomieniu Konsula na trzy dni naprzód i nie będą mogli być ponownie zatrzymani z tego samego powodu.

4. Wysokie Układające się Strony zgadzają się, by oficerowie, marynarze i inne osoby należące do załogi, jeżeli są obywatelami Państwa, na którego terytorjum zbiegli, byli wyłączeni z pod postanowień niniejszego artykułu.

Polska rozciąga to wyłączenie również na obywateli Wolnego Miasta Gdańska.

3.—Si les autorités locales s'aperçoivent que le navire marchand de l'autre Haute Partie contractante n'est pas armé et ravitaillé conformément aux conventions internationales liant les deux Parties contractantes, elles en aviseront immédiatement le Consul compétent, afin de faire d'entente disparaître ces manques.

4.—Dans les autres cas, les autorités précitées se borneront à prêter leur appui aux Consuls et Agents Consulaires, si elles en sont requises par eux, pour leur faciliter l'accomplissement de leurs fonctions.

Art. 29.

1.—Les Consuls pourront faire arrêter, ainsi que faire renvoyer soit à bord, soit à leur patrie, les officiers, matelots et toutes autres personnes faisant partie à quel titre que ce soit des équipages des navires battant le pavillon de leur nation, qui ont déserté sur le territoire de l'autre Haute Partie contractante.

2.—A cet effet, ils devront s'adresser par écrit aux autorités locales compétentes et justifier, en produisant les registres du bâtiment ou le rôle d'équipage, ou, à défaut de ces documents, un extrait authentique, que les personnes réclamées faisaient réellement partie de l'équipage. Dans les localités où il n'y aurait pas de Consul ni d'Agent Consulaire, la demande en pourra être adressée aux autorités locales, tout en observant les formalités prescrites par le présent alinéa, par le capitaine ou celui qui commande le navire.

3.—Sur cette demande ainsi justifiée, la remise des déserteurs ne pourra être refusée, excepté le cas où le déserteur a commis quelque infraction à terre; dans ce dernier cas l'autorité locale pourra surseoir à la remise jusqu'à ce que le tribunal compétent ait rendu sa sentence et que celle-ci ait reçu pleine et entière exécution. On donnera en outre aux Consuls et Agents Consulaires tout secours et toute assistance pour la recherche et l'arrestation de ces déserteurs qui seront conduits dans les prisons du pays et y seront détenus à la demande écrite et aux frais du Consulat ou de l'Agence Consulaire jusqu'au moment, où ils seront réintégrés à bord d'un navire national ou jusqu'à ce qu'une occasion se présente de les rapatrier. Si toutefois cette occasion ne se présentait pas dans le délai de deux mois à compter du jour de l'arrestation, moyennant un avis donné au Consul trois jours à l'avance, lesdits déserteurs seront remis en liberté sans qu'ils puissent être arrêtés de nouveau pour la même cause.

4.—Les Hautes Parties contractantes conviennent que les officiers, matelots et autres personnes faisant partie de l'équipage, ressortissants du pays dans lequel ils ont déserté, sont exceptés des stipulations du présent article.

La Pologne excepte aussi les ressortissants de la ville libre de Dantzig.

Artykuł 30.

1. Jeżeli statek płynący pod banderą jednej z Wysokich Układających się Stron ulegnie rozbiciu lub osiadzie na mieliźnie u wybrzeża, w porcie lub na wodach wewnętrznych drugiej Strony, władze miejscowe winny zawiadomić niezwłocznie o tem Konsula lub Agenta Konsularnego, w którego okręgu miał miejsce wypadek.

2. Wszelkie czynności związane z akcją ratowniczą statków, które rozbiły się lub osiadły na mieliźnie, odbywać się będą pod kierownictwem Konsula lub Agenta Konsularnego lub upoważnionych przez nich innych funkcjonariuszy konsularnych.

3. W razie nieobecności i aż do przybycia Konsula lub Agenta Konsularnego, lub ich przedstawicieli, władze miejscowe powinny przedsięwziąć wszelkie środki potrzebne dla zaopiekowania się osobami oraz dla przechowania przedmiotów uratowanych z rozbicia.

4. Interwencja władz miejscowych będzie miała na celu jedynie udzielenie pomocy Konsulom lub Agentom Konsularnym, utrzymanie porządku, zabezpieczenie interesów osób biorących udział w akcji ratowniczej, a nie należących do załogi, zapewnienie wykonania przepisów o wwozie i wywozie towarów oraz zabezpieczenie ogólnych interesów żeglugi.

5. Władze miejscowe nie mogą w powyższych wypadkach pobierać jakiegokolwiek rodzaju opłat ani żądać zwrotu innych kosztów, aniżeli te, które spowodowane były akcją ratowniczą i przechowywaniem uratowanych przedmiotów oraz te, którym w podobnych wypadkach podlegają statki krajowe.

6. W razie wątpliwości co do przynależności państwowej statków uległych rozbiciu czynności przewidziane w niniejszym artykule należeć będą do wyłącznej kompetencji władz miejscowych.

7. Uratowane towary i przedmioty wolne będą od wszelkich opłat celnych, pod warunkiem, iż nie wejdą do konsumpcji wewnętrznej.

Artykuł 31.

We wszystkich wypadkach, kiedy w umowach zawartych pomiędzy armatorami, ładowcami lub ubezpieczającymi, nie będzie przepisów odmiennych, sprawy awaryj, którym uległy na morzu statki handlowe jednej z Wysokich Układających się Stron, bez względu na to, czy zawięły one do portu dobrowolnie czy też na skutek przymusowego schronienia się, będą załatwiane przez jej Konsulów lub Agentów Konsularnych, chyba że w awaryjach tych byłiby zainteresowani obywatele kraju siedziby Konsulów lub obywatele Państwa trzeciego. W tym ostatnim przypadku, o ile nie nastąpi polubowny układ pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi stronami, uregulowanie tych spraw należeć będzie do władz miejscowych.

Artykuł 32.

Konsulowie Generalni, Konsulowie i Wicekonsulowie będą mogli wykonywać ponadto w dziedzinie żeglugi inne czynności natury czysto administra-

Art. 30.

1.—Lorsque un navire battant le pavillon de l'une des Hautes Parties contractantes fera naufrage ou échouera sur les côtes, dans un port ou dans la mer territoriale de l'autre Partie, les autorités locales devront en avertir sans retard le Consul ou l'Agent Consulaire dans la circonscription duquel le sinistre se sera produit.

2.—Toutes les opérations relatives au sauvetage des navires qui feraient naufrage ou échoueraient seront dirigées par le Consul ou l'Agent Consulaire ou par les autres fonctionnaires consulaires en tant qu'ils y sont autorisés par le Consul ou par l'Agent Consulaire.

3.—En absence et jusqu'à l'arrivée du Consul ou de l'Agent Consulaire ou de leurs délégués, les autorités locales devront prendre toutes les mesures nécessaires pour la protection des personnes et la conservation des objets sauvés du naufrage.

4.—L'intervention des autorités locales n'aura lieu que pour assister les Consuls ou les Agents Consulaires, maintenir l'ordre, garantir les intérêts des sauveteurs étrangers à l'équipage, assurer l'exécution des dispositions à observer pour l'entrée et la sortie des marchandises sauvées, ainsi que pour sauvegarder les intérêts généraux de la navigation.

5.—L'intervention des autorités locales ne donnera lieu, dans ces différents cas, à la perception de taxes d'aucune sorte, ni au remboursement de frais autres que ceux occasionnés par les opérations de sauvetage et la conservation des objets sauvés, et ceux qui seraient dûs, en pareil cas, par les navires nationaux.

6.—En cas où la nationalité des navires naufragés n'est pas certaine, seules les autorités locales seront compétentes quant aux fonctions mentionnées au présent article.

7.—Les marchandises et les effets sauvés ne pourront être assujettis au paiement d'aucun droit de douane, à moins qu'ils n'entrent dans la consommation intérieure.

Art. 31.

Dans tous les cas où, dans les accords conclus entre les armateurs, chargeurs ou assureurs il n'y aura pas de stipulations contraires, les avaries que les navires de commerce de l'une des Hautes Parties contractantes ont souffertes en mer, sans égard s'ils sont entrés volontairement dans les ports ou par relâche forcée, seront réglées par leurs Consuls ou leurs Agents Consulaires, à moins que les ressortissants du pays dans lequel résident lesdits Consuls ou ceux d'une tierce puissance ne soient intéressés dans ces avaries. Dans ce dernier cas et, à défaut de compromis amiable entre toutes les parties intéressées, elles devront être réglées par les Autorités locales.

Art. 32.

Les Consuls Généraux, Consuls et Vice-Consuls pourront exercer, en outre, en matière de navigation, les autres fonctions de caractère purement adminis-

cyjnej, rachunkowej lub technicznej, które będą im zlecone przez ustawy ich kraju.

Artykuł 33.

Wszystkie czynności wymienione w niniejszym rozdziale, do których wykonywania jest uprawniony Konsul lub Agent Konsularny, mogą również wykonywać inni przydzieleni funkcjonariusze konsularni, jeżeli zostali do wykonywania tych czynności upoważnieni przez Konsula lub Agenta Konsularnego.

Artykuł 34.

Konsulowie i Agenci Konsularni powinni zawiadamiać szefa najwyższej władzy administracyjnej ich siedziby o wszystkich zmianach zaszytych w składzie personelu Konsulatu.

Rozdział IV.

Postanowienia ogólne i końcowe.

Artykuł 35.

Każda z Wysokich Układających się Stron zobowiązuje się zapewnić drugiej stronie traktowanie Państwa najbardziej uprzywilejowanego we wszystkim, co dotyczy atrybucyj, uprawnień, praw, przywilejów i immunitetów Konsulów.

Jednakowoż żadna z Wysokich Układających się Stron nie będzie mogła powoływać się na korzyści płynące z klauzuli największego uprzywilejowania, żądając na rzecz swoich funkcjonariuszy konsularnych uprawnień, praw, przywilejów i immunitetów innych lub dalej idących niż te, które sama przyznaje funkcjonariuszom konsularnym drugiej Strony.

Artykuł 36.

1. Wszystkie postanowienia niniejszej Konwencji, dotyczące atrybucyj przyznanych Konsułom w zakresie wykonywania czynności konsularnych, stosować się będą również do członków przedstawicielstw dyplomatycznych, którym powierzone będą funkcje konsularne przez ich Państwo.

2. W tym celu przedstawiciel dyplomatyczny tego Państwa notyfikować winien Rządowi Państwa przyjmującego nazwiska urzędników, przeznaczonych do wykonywania czynności konsularnych.

Artykuł 37.

Wysokie Układające się Strony zastrzegają sobie prawo, za wspólną zgodą, przystąpić w drodze wymiany not do zastosowania niniejszej konwencji do swych kolonij i posiadłości.

Artykuł 38.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie możliwie jak najprędzej.

Wejdzie ona w życie po upływie jednego miesiąca od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i przestanie obowiązywać po upływie sześciu miesięcy od wypowiedzenia notyfikowanego przez jedną lub drugą z Wysokich Układających się Stron.

tratif, comptable ou technique qui leur sont confiées par les lois du pays dont ils relèvent.

Art. 33.

Toutes les fonctions mentionnées au présent chapitre que le Consul ou l'Agent Consulaire a le droit d'exercer pourront être exercées également par les autres fonctionnaires consulaires adjoints, en tant qu'ils y sont autorisés par le Consul ou l'Agent Consulaires.

Art. 34.

Les Consuls et les Agents Consulaires sont tenus à informer le chef de l'autorité administrative supérieure de leur siège de tous les changements survenus dans la composition du personnel du Consulat.

Chapitre IV.

Dispositions generales et finales.

Art. 35.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à accorder à l'autre Partie le traitement de la nation la plus favorisée en tout ce qui concerne les attributions, pouvoirs, droits, privilèges et immunités consulaires.

Toutefois aucune des Hautes Parties contractantes ne pourra invoquer le bénéfice résultant de la clause de la nation la plus favorisée pour réclamer en faveur de ses fonctionnaires consulaires des pouvoirs, droits, privilèges et immunités autres ou plus étendus que ceux accordés par elle-même aux fonctionnaires consulaires de l'autre Partie.

Art. 36.

1. — Toutes les dispositions de la présente Convention concernant les attributions des Consuls en matière d'exercice des fonctions consulaires s'appliqueront également aux membres des missions diplomatiques qui seront investis des fonctions consulaires par l'Etat qui les a nommés.

2. — A cet effet l'Agent diplomatique de cet Etat doit notifier au Gouvernement de l'Etat de sa résidence les noms des Agents désignés aux fonctions consulaires.

Art. 37.

Les Hautes Parties contractantes se réservent de procéder d'un commun accord, par échange de notes, à l'application de la présente Convention à leurs colonies et possessions.

Art. 38.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Varsovie aussitôt que possible.

Elle entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et ses effets cesseront à l'expiration d'un délai de six mois à partir de la dénonciation notifiée par l'une ou l'autre Haute Partie contractante.

Na dowód czego niżej podpisani podpisali niniejszą konwencję i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Sporządzono w Rzymie w dwóch egzemplarzach dnia 10 lipca 1935 r.

Za Polskę:

Alfred Wysocki

Za Włochy:

Mussolini

En foi de quoi les soussignés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Rome, en double exemplaire, le 10 Juillet 1935.

Pour la Pologne:

Alfred Wysocki

Pour l'Italie:

Mussolini

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją konsularną, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 17 kwietnia 1936 r.

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

(—) *Marjan Zyndram-Kościałkowski*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Beck*

318.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 maja 1936 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji konsularnej między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Włoch, podpisanej w Rzymie dnia 10 lipca 1935 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 38 konwencji konsularnej między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Włoch, podpisanej w Rzymie dnia 10 lipca 1935 r. nastąpiła w Warszawie, w dniu 7 maja 1936 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

319.

DODATKOWY TRAKTAT EKSTRADYCYJNY

podpisany w Warszawie dnia 5 kwietnia 1935 r. do traktatu Ekstradycyjnego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Warszawie dnia 22 listopada 1927 r.

(Ratyfikowany zgodnie z ustawą z dnia 9 stycznia 1936 r. — Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 40).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, I G N A C Y M O Ś C I C K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu piątym kwietnia tysiąc dziewięćset trzydziestego piątego roku podpisany został w Warszawie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki dodatkowy traktat Ekstradycyjny do traktatu Ekstradycyjnego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Warszawie dnia 22 listopada 1927 r.

Powyższy dodatkowy traktat Ekstradycyjny brzmi słowo w słowo jak następuje: